

BỘ CHỮ VN 4.0 CỦA CÁC Ô.

KIỀU TRƯỜNG LÂM & TRẦN TƯ BÌNH

ở trong nước, sau khi Ô. Bùi Hiền đưa ra phương-thức cải-tiến chữ viết tiếng Việt vào năm 2017 ([ref](#)), thì vào đầu năm nay, 2020, có hai tác-giả Kiều Trường Lâm và Trần Tư Bình cũng đưa ra đề-nghị sử-dụng một số mẫu-tự thay cho các dấu sắc, huyền, hỏi, ngã, nặng, để viết chữ Việt không dấu cho gọn và nhanh hơn cách-thức được viết hiện nay.

Hai tác-giả này không nhận là mình cải-tiến chữ viết Tiếng Việt, mà chỉ kết-hợp sáng-kiến “Chữ Việt Nhanh” của Ô. Kiều Trường Lâm (ở Việt-Nam) với sáng-kiến “Ký Hiệu Dấu” của Ô. Trần Tư Bình (ở Úc) để đưa ra những cải tiến về dạng viết tốt không dấu.

Ngày 25-3-2020, hai ông đã nhận được giấy chứng-nận bản-quyền do Cục Bản Quyền thuộc Bộ Văn Hóa, Thể Thao và Du Lịch cấp; và tác-phẩm của hai ông được gọi là “Chữ VN song song 4.0”

Song song là tùy-ý dùng bên cạnh chữ viết hiện có, chứ không thay-thế cách viết hiện nay.

4.0 là “trong thời-đại công-nghệ 4.0”.

Theo “Chữ VN song song 4.0”, người dùng sử-dụng tốt cả 26 mẫu-tự La-Tin. Riêng với dấu thanh và dấu phụ cho chữ Quốc-Ngữ thì dùng 18 mẫu-tự [trong số 26 mẫu-tự ký] để thay thế các dấu.

*

Nói chung, tôi không tán-đồng phương-cách đổi mới chữ viết của 2 Ô. Kiều Trường Lâm và Trần Tư Bình trong chương-trình “Chữ VN song song 4.0”

Sau đây là vài thí-dụ (lý-do):

Chữ I thay cho Y:

Các Ô. Lâm và Bình ch^o vi^{ết} ng^{ôn} gọn là “*chữ I thay cho Y*” nên người-đọc có th^ể hi^{ểu} l^à “I” thay cho “Y” ^ở b^{ên}-t^r-c^ứ v^ị-t^r^ị và ch^{ức}-n^{ăng} nào trong chữ Việt.

V^ề đi^{ểm} này, tác-gi^ả Lê Xuân Nhuận đã đặc-biệt nói rõ là m^{ẫu}-t^ự “i/I” ch^o thay m^{ẫu}-t^ự “y/Y” ^ở v^ị-t^r^ị đ^{ứng} cu^{ối} 5 (năm) phụ-âm h/H, k/K, l/L, m/M, và t/T mà thôi (thí-dụ: “hi-vọng” thay cho “hy-vọng”, “k^h-luật” thay cho “k^h-luật”, “lí-do” thay cho “lý-do”, “mĩ-thuật” thay cho “mỹ-thuật”, và “t^h-lệ” thay cho “t^h-lệ”. ([Ref](#))

Y thay cho UY:

Theo “*Chữ VN song song 4.0*”, n^{ếu} ta mu^{ốn} vi^{ết} “**Tuy** an-ninh qu^{ốc}-gia là ưu-tiên...” thì ta ph^{ải} vi^{ết} “**Ty** an-ninh qu^{ốc}-gia là ưu-tiên...”.

Cũng th^ế: **Uyên**-bác tr^ở thành **yên**-bác **uyên**-ương tr^ở thành **yên**-ương.

Các chữ “Tuy” và “Ty” có nghĩa khác nhau. Đ^ó mới như th^ế tức là xóa-b^ỏ chữ “Tuy” trong ngôn-ngữ Việt-Nam (làm nghèo ti^{ếng} Việt).

Đ^{ồng}-thời, các chữ “yên bác”, “yên ương” có th^ể bị đọc là “iên bác/giên bác”, “iên ương/giên ương”.

C thay K:

Khi ta mu^{ốn} vi^{ết} “k^hng”, “kiêng”, “kênh”, “kinh”, ta sẽ vi^{ết} là “c^hng”, “ciêng”, “cênh”, “cinh”.

Hơn nữa, theo luật “G thay NG” và “H thay NH” ^ở phụ-âm cu^{ối} chữ thì ta ph^{ải} vi^{ết} “k^hng” thành “c^hg”, “kiêng” thành “ciêg”, “kênh” thành “cêh”, “kinh” thành “cih”.

Nhưng lại có luật “W thay NG, NGH” [không nói là phụ-âm đ^{ầu} chữ hay phụ-âm cu^{ối} chữ] nên ta lại cũng ph^{ải} vi^{ết} “k^hng” thành “c^hw”, “kiêng” thành “ciêw”.

Tức là “**k**ng” được viết thành 3 cách: “**c**ng”, “**c**g”, “**c**w”!

“**kiêng**” là “**ciêng**” hoặc “**ciêg**” hoặc “**ciêw**”!

V.V...

Viết thành 3 cách (1 chữ đi mới thành ra 3 chữ khác nhau) thì làm sao mà “giận dị”, “nhanh chóng” và “thng nht”?

K thay KH:

Khi ta muốn viết “**khen** ngợi”, “**khi** nào”, thì ta viết là “**ken** ngợi”, “**ki** nào”!

Vậy khi ý ta muốn nói “**ken** kết”, “**k** luật” mà ta viết đúng là “**ken** kết”, “**k** luật” thì, theo “*Chữ VN song song 4.0*”, ta phải đọc là “**khen** khét”, “**kh** luật”!

Các dấu:

Theo “*Chữ VN song song 4.0*” thì:

Đồng thời, có 18 ký hiệu dấu dùng để thay thế các dấu thanh và dấu phụ cho chữ quốc ngữ.

J=Dấu sắc, L=Dấu huyền, Z=Dấu hỏi, S=Dấu ngã, R=Dấu nặng.

Nhóm X, K, V, W, H thay thế 5 dấu: sắc, huyền, hỏi, ngã, nặng
+

dấu trắng □ hay dấu móc ´ cho các chữ ă ằ ặ, ó ờ ỗ ợ, ư ừ ữ ự.

Nhóm B, D, Q, G, F thay thế 5 dấu: sắc, huyền, hỏi, ngã, nặng
+

dấu nón ^ cho chữ ậ, ệ, ộ.

Nhóm O, Y, P, trong đó

chữ O thay thế dấu trắng □ hoặc dấu móc ´ cho chữ có thanh ngang như ă, ơ, ư;

chữ Y thay th^h d^hu nón ^ cho chữ có thanh ngang như â, ê, ô.

chữ P là ký hiệu chữ b^h d^hu thanh & d^hu phụ, ch^h đặt P sau chữ không có d^hu thanh và d^hu phụ nào trong chữ có v^hn đ^h không bị hi^hu l^hm qua chữ khác;

Đã có “J=D^hu s^hc, L=D^hu huy^hn, Z=D^hu h^hi, S=D^hu ngã, R=D^hu nặng” mà lại còn chia ra làm 3 Nhóm, thì làm sao mà nhớ cho h^ht cách-thức b^h d^hu.

Đây là bài thơ “Mưa Xuân” c^ha Nguy^hn Bính:

Theo luật “*Chữ VN song song 4.0*”, thì “L” là d^hu huy^hn. “Em là” vi^ht thành “Em la^l” là đúng. Nhưng “bán” (Mẹ già chưa bán) mà vi^ht là “ban^l” thì nó là “bàn” chứ không ph^hi “bán”.

Đưa ra ví-dụ (đ^hi-nội: đ^h t^h là mình vi^ht đúng; đ^hi-ngoại: đ^h giúp người khác vi^ht theo cho đúng) mà lại vi^ht sai, thì làm sao mà thuy^ht-phục được ai?

*

Luôn tiện cũng xin ghi thêm là Ô. Ki^hu Trường Lâm đã lại đưa ra một sáng-ki^hn mới, gọi là “*Chữ vi^ht b^ho mặt thời 4.0*”:

Ô. Lâm cho bi^ht là loại chữ này do ông một mình tạo ra (không có Ô. Tr^hn Tư Bình), sau c^h chục năm nghiên-cứu và hoàn-thiên, và đang ti^hn-hành th^h-tục xin c^hp b^hn-quy^hn – nhưng *nghĩa* c^ha nó [“b^ho mặt”] là gì thì ông chưa v^hi ti^ht-lộ.

B^h mặt đã “lộ” là nó có ph^hn dựa vào chữ vi^ht c^ha Đại-Hàn.

[LÊ XUÂN NHUẬN](#)

GHI THÊM:

Trong đ^h-nghị c^hi-mệnh chữ vi^ht c^ha mình, Lê Xuân Nhuận không h^h (không bao giờ) ch^h-trương dùng “I” thay “Y” ở b^ht-cứ vị-trí và chức-năng nào trong chữ Việt, mà ch^h thay-th^h trong 5 (năm) trường-hợp mà thôi – là khi đứng sau các phụ-âm H, K, L, M, T mà thôi (thí-dụ: hi-vọng thay cho hy-vọng, k^h-luật thay

cho k_h-luật, lí-do thay cho lý-do, mĩ-thuật thay cho mỹ-thuật,
và t_h-lệ thay cho t_h-lệ).

Không có v_n-đ_h “thâm-thúy” tr_h thành “thâm-thúi”!

(Ref: Dừng I Thay Y)

[C_hnh-Sát-Hóa](#)

	ReplyForward
---	--------------